tibi nūc amicos venerādo dei ſāctos ⁊ eoꝝ ac
tus imitādo· vt cū defeceris in hac vita Illi te
recipiāt in eterna tabernacula· Serua te tāq̄
ꝑegrinū ⁊ hoſpitē ſup terrā ad quez nihil ſpec
tat de mūdi negocijs· ſerua cor liberū ⁊ ad de
uz ſurſū erectū· qꝛ nō habes ħ manētez ciuita
tem Illuc ꝑces ⁊ gemit⁹ q̄ttidianos cū lacri
mis dirige· vt ſpirit⁹ tu⁹ mereat̄ ad dominuz
poſt mortem feliciter tranſire· Amen·

De iudicio ⁊ penis pctōꝝ· Ca·xxiiij·

N omnibus rebus reſpice finē· ⁊ qua
liter ante diſtrictū iudicem ſtabis Cui
nihil eſt occultum qui muneribus non
placat̄· nec excuſaciones recipit: ſed qꝫ iuſtuz
eſt iudicabit· O miſerrime ⁊ inſipiens pecca
tor· quid reſpōdebis deo omnia mala tua ſciē
ti· qui interdum formidas vultū hominis ira
ti· vt quid nō preuides tibi in die iudicij· qn̄
nemo poterit ꝑ aliuz excuſari· vel defendi· ſed
vnuſquiſqꝫ ſufficiens on⁹ erit ſibiipſi· Nunc
labor tu⁹ eſt fructuoſus· flet⁹ acceptabilis· ge
mit⁹ exaudibilis· dolor ſatiſfactori⁹ ⁊ purga
tiuus· habet magnū ⁊ ſalubre purgatorium·
paciēs homo qui ſuſcipiēs iniurias plus dolet
de alterius malicia q̄ de ſua iniuria qui pro

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cōtractātibꝰ ſibi libēter ora ⁊ ex corde culpas
indulget qui veniā peté ab aliȷs nō retardat
qui faciliꝰ miſeret᷑ ꝙ̃ iraſcat᷑. q̄ ſibiipi violen
tiā frequēt᷑ facit ⁊ carnē ōmino ſpiritui ſubiu
gare conat᷑. Meliꝰ ē modo purgaé peccata ⁊
vicia reſecare ꝙ̃ in futuro purgāda reſeruare
Vere noſipōs decipimꝰ ꝑ inordinatū amorez
quē ad carnē hēmꝰ. quid aliud ille ignis deuo
rabit niſi pctā tua. Quāto āpliꝰ tibiipi nūc ꝑ
cis ⁊ carnē ſeq̄ris tanto durius poſtea lues ⁊
ↄburēdi mateiaz reſeruas In q̄bus hō peccat
in illis g̃uiꝰ puniet᷑ Ibi accidioſi ardētibꝰ ſti
mulis purgēt᷑. ⁊ guloſi igēti ſiti ac fame cru
ciabūt᷑ Ibi luxurioſi ⁊ voluptatū amatores:
ardēti pice ⁊ fetido ſulphure ꝑfūdēt᷑. ⁊ ſicut fu
rioſi canes p̄ dolore inuidioſe vlulabūt Nul
lū viciū erit ꝙ ſuum cruciatū nō habebit. Ipſi
ſupbi omni confuſione replebūtur. et auari
miſerrima egeſtate artabūtur Ibi eit vna ho
ra grauior in pena q̄z hic cētum āni in artiſſi
ma penitentia. Ibi nulla requies ē nulla con
ſolacio dampnatis. Hic tamē aliquādo ceſſa
tur a laboribꝰ atqz amicorum fruit᷑ ſolaciȷs.
Eſto modo ſollicitus ⁊ dolens ꝑ peccatis tuis
vt in die iudiciȷ ſis ſecurꝰ cum beatis. Tunc
enim iuſti ſtabunt i magna ↄſtancia aduer
ſus eos qui ſe anguſtiauerūt ⁊ depreſſerunt.

Tunc ſtabit ad iudicandū qui nūc ſe ſubicit
humiliter iudicijs hominū· tunc magnam fi=
duciam habebit paup̱ ⁊ humilis ⁊ pauebit
vndiqꝫ ſuperbus · tunc videbitur ſapiens in
hoc mūdo fuiſſe qui pro criſto didicit ſtultus
⁊ deſpectus eſſe· tunc placebit omnis tribula
cio pacienter perpeſſa· ⁊ omnis iniquitas opi=
labit os ſuum · tunc gaudebit deuotus ⁊ me=
rebit omnis irreligioſus· tunc plus exultabit
caro afflicta ꝙ ſi in delicijs ſemp̱ fuiſſet nutri
ta·tunc ſplendebit habit⁹ vilis ⁊ obtenebreſ
cet veſtis ſubtilis·tunc pl⁹ laudabit̄ paup̱cu
lum domiciliū ꝙ deauratum palaciū· tunc pl⁹
iuuabit conſtans paciētia q̄ꝫ ōmis mūdi potē
cia· tunc amplius exaltabit̄ ſimplex obediē=
tia q̄ꝫ omnis ſecularis aſtucia· tūc plus letifi
cabit pura ⁊ bona ꝯſciencia q̄ꝫ docta philoſo
phia· tunc plus ponderabit contempt⁹ diui=
ciaꝝ q̄ꝫ totus theſaur⁹ terrigenaꝝ· Tunc ma
gis ꝯſolaberis ſup̱ deuota oracione q̄ꝫ ſup̱ de
licata cōmeſtione·tunc poci⁹ gaudebis de ſer
uato ſilēcio quā de longa ⁊ inutili fabulacōe·
tunc plus valebūt bona opera quam multa
pulchra verba·tūc plus placebit ſtricta vita
⁊ ardua penitēcia q̄ꝫ ōmis delectacō terrena·
Diſce te nunc in modico pati vt tunc a graui
orib⁹ valeas liberari· Hic primum proba q̄d

poſſis poſtea. Si nūc tam parum vales ſuſti nere. quomō eterna poteris tormēta ſufferre. Si modo modica paſſio tam impacietez efficit. quid gehenna tūc faciet. Ecce vere non potes duo gaudia habere. Delectari ſcilicet h̄ in mūdo. et poſtea regnare cū cristo. Si vſqȝ in hodiernum diem ſemp in honoribꝰ et voluptatibꝰ vixiſſes quid totum tibi pfuiſſet ſi iam in inſtanti mori ꝯtingeret. Omnia ergo vanitas pter amare deum et illi ſoli ſeruire Qui eñ deum ex toto corde amat. nec mortez. nec ſupplicium. nec iudicium. nec infernuz metuit. quia perfectꝰ amor ſecurum ad deum acceſſū facit. quē autem adhuc peccare delectat nō miruz ſi mortem et iudicium timeat Bonum tamē eſt vt ſi necdum amor a malo te reuocat ſaltem timor gehēnalis coherceat Qui vero timorez dei poſtpoīt diu ſtare in bono nō valebit. ſed dyaboli laqueos citius incurrit.

De feruenti emendacione tocius vite noſtre. Capitulum .xxv.

Sto vigilans et diligens in dei ſeruicio et cogita frequēter ad qd veniſti et cur vanitates reliqſti: cur ſacerdociū dignitatē ſuſcepiſti: nōne vt deo viuēs et